

2-3 de Week van

YVONNE GROENEVELD

CABARETIÈRE EN DIRECTRICE VAN HET UTRECHTSE WERFTHEATER, Yvonne Groeneveld, viert dit weekeinde een feestje: het theatertje bestaat in februari 35 jaar. „Er is in die 35 jaar wél heel veel veranderd. Maar gelukkig loopt het nog steeds goed. Ook voor 2014 zitten we al weer helemaal vol.“

'Verbaasd over dat ik 't kon'

door RENÉ VAN ZWIETEN

„Ik was 28 jaar toen ik het Werftheater begon aan de Oudegracht. Ik was piepjong en nog onervaren op dit gebied, maar ik wilde dit zo graag. Ik had een baan als kleuterleidster maar in de avonduren deed ik al mee met de Utrechtse cabaretiers Hennie Oliemuller en Herman Berkien. Ik schreef zelf al teksten, waarvan ik nu terugkijkend zeg: jeeetje, wat primitief. Daarmee kwam ik binnen bij Olliemuller, die op een zolderkamertje als artiest begon. Ik heb veel ervaring bij Hennie en Herman opgedaan, maar ik wist ook wel dat ik talent had want ik gooide regelmatig hoge ogen bij allerlei talentenfestivals. Maar toch: ik was aanvankelijk verbaasd dat ik het kon en verbaasd dat men mij leuk vond.“

„We traden in de jaren zeventig ook op in kelders in Utrecht. Ik was helemaal gek van de Oudegracht. Ik had bij de gemeente al eens gemeld dat als er een werkelder vrij zou komen ik wel geïnteresseerd zou zijn. In 1978 was het zover.“ Groeneveld heeft geen toneelopleiding gehad maar ze heeft wel zich wel ontplooid door aanvullende dans- en bewegingscursussen te volgen. „Al doende leer je, bovendien: Toon Hermans heeft ook geen opleiding gehad.“

De cabaretière weet niet precies waar haar culturele drijfveren vandaan komen. „Ik heb eigenlijk altijd al cabaret of theater willen doen. Dat zat in mij. Ik kom uit een milieu waar ze niet echt belangstel-

ling hadden voor toneel of cabaret, althans niet als beroep. Het lag eigenlijk ver van mijn bed. Ik heb geen idee waar mijn interesse vandaan komt. Wel is het zo dat mijn vader op z'n tijd de grapjas kon uithangen. Het was een rechtgeaarde Rotterdammer.“

Het 35-jarig bestaan van het theater is voor Groeneveld aanleiding voor bespiegelingen over vroeger. „Er is wel veel veranderd in 35 jaar tijd. Toen ik begon in de jaren zeventig, had je natuurlijk de Grote Drie (Toon Hermans, Wim Kan en Wim Sonneveld, red.). Maar je had ook een laag theatermakers daaronder, de opkomende cabaretiers, zoals Youp van 't Hek, Hans Liberg, Herman Finkers en de groep Don Quishocking. Mijn voorbeeld was Paul van Vliet, die ook een eigen theater had. Dat wilde ik ook. Deze artiesten kwamen destijds naar mij toe met de vraag: mag ik bij jou optreden. Zo was Youp van 't Hek zo geestdriftig, die wilde de hele week wel voorstellingen geven, terwijl ik destijds nog slechts enkele dagen in het week-einde programmeerde.“

In vergelijking met vroeger is het aanbod van cabaretiers in spé veel groter. Groeneveld: „Allerlei festivals spugen nu talenten uit, die nog niet helemaal klaar zijn voor het grote podium. Ze kunnen ervaring op doen door mee te doen aan cabaretstafettes en door in kleine theaters te spelen.“ Maar Groeneveld benadrukt dat naast talent ook doorzettingsvermogen en discipline vereist is. Bovendien is er ook nog zoiets ongreepbaars als de tijdgeest, die 'je mee moet hebben'. De culturele ondernemer kent wel voorbeelden van 'grote' talenten, zoals Jaap Mulder, die hun tijd vooruit waren, maar nooit de doorbraak hebben gemaakt naar het grote podium.

Ze programmeert het Werftheater nog altijd zelf en ze zegt al tot 2014 helemaal vol te zitten. Het is veel, maar leuk werk. Gelukkig krijg ik steun van 18 vrijwilligers die mijn steun en toeverlaat zijn. Daarnaast vind ik het leuk om zo af en toe te blijven optreden. Sinds vorig jaar brengt ze regelmatig

nioren. Bovendien raakte ze ervan doordrongen dat de Indische cultuur ook een deel van haar is. „Er zit meer in de Indische cultuur dan alleen de Pasar Malam, het eten en het dansen. Naast mijn programma nodig ik vaak ook mensen uit die iets te zeggen hebben over de Indische cultuur.“

Tante Eus op de planken, die als Indische dame de culturele verschillen voor het voetlicht brengt. Groeneveld heeft een Nederlandse vader en een Indische moeder. Ze kwam regelmatig bij haar moeder in het verzorgingshuis en raakte geïnspireerd door de Indische se-

Het theater loopt wel goed, maar het kan altijd beter. „Ik ben erg blij met een kleine subsidie van de gemeente, waarvan ik een deel van de pr-kosten kan betalen. Ze mikt niet op een bepaalde doelgroep bezoekers. „Dat kan niet, want elke artiest genereert zelf zijn of haar publiek zelf. Het theater heeft 94 vaste plaatsen, maar met 6 extra plaatsen is het echt vol. „Voor elke artiest maken we publiciteit, maar het blijft vaak een raadsel waarom

de ene wel uitverkocht raakt en de ander niet. Natuurlijk trekken bekende artiesten zoals Dolf Janssen meer publiek. En ook hebben we last van het weer of laat het publiek het afweten bij een belangrijke voetbalwedstrijd, maar verder valt er geen peil op te trekken.“

Yvonne Groeneveld, cabaretière en directrice van het Werftheater, in de zaal voor een wandschildering, die een sfeer oproept van het Franse Montmartre.

FOTO: MENNO BAUSCH

PROFIEL

- Naam: Yvonne Groeneveld
- Beroep: Cabaretière en directrice Werftheater
- Geboortjaar: 1950
- Burgerlijke status: gehuwd
- Woonachtig in: Bosch en Duin

Feestje voor cabaretière en eigenaar Werftheater